

[Hagen Hagensen]

var et led i den forebyggelse af vold, man skulle gå ind for – den har jeg stadig væk. Hvis man ikke tror på det, kunne man jo lige så godt afskaffe en hel række bestemmelser ud fra den betragtning, at generalpræventiv virkning har det ikke. Jamen det kan ikke være anderledes, end at vi faktisk tror på, at en række bestemmelser, vi har, afholder mennesker fra at begå lovovertrædelser; ellers skrider ganske meget for os i hvert fald.

Fru Ebba Strange nævnte spørgsmålet om gentagelsesmuligheden.

Hvis det altså drejer sig om visse steder, visse miljøer, må man formode, at der er mulighed for gentagelse, for dér slås man nu engang, og dér overfalder man, dér begås der vold; og så skulle man altså gøre brug af varetægtsfængsling i disse sager. Men hvis der derimod er nogen, der ved meningsløs vold overfalder en sagesløs, skal man ikke gøre brug af det. Jeg kan eksempelvis tænke på et tilfælde som hr. Stetter, der uden nogen grund blev slået ned for nogle år siden på Kongens Nytorv, men dér skulle man altså ikke gøre brug af det. Derimod skulle man, hvor folk lever i et miljø, hvor det at slå på tæven er mere normalt forekommende, straks kunne gå til det. Det kan jeg ikke se der er nogen mening i.

Lad mig så til sidst til spørgsmålet om at afholde sig fra at køre med sprit i blodet sige, at det kan jo godt være, det vil påvirke mange til at lade være at drikke, når de ved, hvad de kan komme ud for, hvis de kommer til at forvolde skade, mens de kører.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke forstå, at hr. Hagen Hagensen nu går til angreb på § 762, stk. 2, om at arrestere folk og varetægtsfængsle dem, hvis der er fare for gentagelse. Selvfølgelig skal vi gøre det. Man ved jo, at når folk er ude på drukture – og det drejer sig jo i 80–90 pct. af tilfældene om drukne folk – er der fare for gentagelser. Selvfølgelig skal vi så beskytte andre mod at blive overfaldet af dem, det er da klart.

Der var måske også grund til her at pege ikke alene på det, som fru Ebba Strange sagde før om, at størstedelen af volden finder sted mellem folk, der kender hinanden, men også på, at det typiske voldsoffer jo er en

ung mand. Det er jo ikke den gamle kone, som normalt bliver trukket frem her, men det er en ung mand, og som regel er han selv fuld, eller også er den, der overfalder ham, fuld.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Når hr. Hagen Hagensen inddrager den enkelte sagesløse, der bliver slået ned, og når hr. Hagen Hagensen snakker om, at denne nye bestemmelse og varetægtsfængslingen i det hele taget måske har en forebyggende virkning, må jeg sige, at så er det da kun, fordi det er straf. Og så er vi da tilbage i det, vi startede med at tale om i dag, hr. Hagen Hagensen, for jeg har aldrig hørt varetægtsfængsling brugt i vores debat om, hvorvidt straf er generalpræventiv eller ej.

Vi har haft den debat mange gange, og der er jo ingen af os, der rigtig ved noget om, hvorvidt straf virker generalpræventivt. Vi kan have en tro på, om det gør det eller ej, men der er ingen af os, der ved noget særligt om det. Vi bruger straf, men det må da være selve straffen, det kan da ikke være varetægtsfængslingen, der i så fald har den virkning. Jeg synes altså, vi er inde i et spor, hvor vi dog ikke plejer at være i den kriminalpolitiske debat.

Jeg mener, varetægtsfængslingen må have et klart retsbestemt formål; det kan aldrig være den, der skal bruges som kriminalpræventiv foranstaltning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Hagen Hagensen for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Til fru Ebba Strange først.

Jeg kan ikke se andet og vil fortsat fastholde, at der er en præventiv virkning i at have en bestemmelse om, at der kan ske varetægtsfængsling. Og det er ikke straf, det er vi enige om. Vi skal ikke drøfte i dag, hvad straf egentlig betyder, og hvad der er af spørgsmål i den forbindelse.

Men for mig at se er det ganske klart, at jo større risiko der er for, at man bliver frihedsberøvet måske kun for et kort stykke tid,